

Tautiešami roku devu

Braši

Tau-tie - ša-mi ro-ku de-vu, la - bo_ de-vu, ne krei-so,

f rep. p leggiero

ai - ja - jā, tral-lal-lā, la - bo de-vu, ne krei-so.

- 1 Tautiešami roku devu,
labo devu, ne kreiso,
aijajā, tralalā,
labo devu, ne kreiso.
- 2 Labo devu, ne kreiso,
lai bij laba dzīvošan'.
- 3 Kad es gāju tautiņās,
dziesmas tinu kamolā.
- 4 Ja būs laba dzīvošana,
pa vienai risināš'.
- 5 Ja būs slikta dzīvošana,
lai satrūda kamolā.

Tautiešami roku devu

arr.: Mik DEBOES, 2014

Braši

Tau - tie - ša-mi ro-ku de-vu, la - bo__ de-vu, ne krei-so,
Tau - tie - ša-mi ro-ku de-vu, la - bo__ de-vu, ne krei-so,
Tau - tie - ša-mi ro-ku de-vu, la - bo__ de-vu, ne krei-so,
Tau-tie - ša-mi ro-ku de-vu, la - bo de-vu, ne krei-so,

ai - ja - jā, tral - lal - lā, la - bo de - vu, ne krei - so.
ai - ja - jā, tral - lal - lā, la - bo de - vu, ne krei - so.
ai - ja - jā, tral - lal - lā, la - bo de - vu, ne krei - so.
ai - ja - jā, tral - lal - lā, la - bo de - vu, ne krei - so.

2 Labo devu, ne kreisoī,
lai bij laba dzīvošan'.

4 Ja būs laba dzīvošana,
pa vienai risināš'.

3 Kad es gāju tautiņāsi,
dziesmas tinu kamolā.

5 Ja būs slikta dzīvošana,
lai satrūda kamolā.

Tautiešami roku devu

Braši
f

1. Tau-tie-ša-mi ro-ku de-vu, la-bo de-vu, ne kreī-so.
 2. La-bo de-vu, ne kreī-so-i, lai bij la-ba dzī-vo-šan'.

3. Kad es gā-ju tau-ti-nā-si, dzies-mas ti-nu ka-mo-lā.
 4. Ja būs la-ba dzī-vo-ša-na, pa vie-na-i ri-si-nāš'.
 5. Ja būs slik-ta dzī-vo-ša-na, lai sa-trū-da ka-mo-lā.

rep. p
f

1. Ai-ja-jā, tral-lāl-la, la-bo de-vu, ne kreī-so.
 2. Ai-ja-jā, tral-lāl-la, lai bij la-ba dzī-vo-šan'.

3. Ai-ja-jā, tral-lal-lā, dzies-mas ti-nu ka-mo-lā..
 4. Ai-ja-jā, tral-lal-lā, pa vie-na-i ri-si-nāš'.
 5. Ai-ja-jā, tral-lal-lā, lai sa-trū-da ka-mo-lā.

Satz: Andrej JURJANS
 (1856 - 1922)

Tautiešami roku devu

braši

forsch

1

Tautiešam-i^{1,2}
roku devu,
labo³ devu,
ne kreiso.

(Dem) Bräutigam
gab ich (die) Hand,
(die) Rechte gab ich,
nicht (die) Linke.

2

Labo devu,
ne kreiso-i²,
lai bij
laba dzīvošan'(a)².

(Die) Rechte gab ich,
nicht (die) Linke,
(es) möge werden
(ein) gutes Leben.

3

Kad es gāju
tautiņās-i^{2,4},

Als ich ging
zur fremden Sippe
(= als ich heiratete)
(die) Lieder wickelte ich
auf (ein) Knäuel.

dziesmas tinu
kamolā⁵ (*lok.*).

4

Ja būs
laba dzīvošana,
pa vienai
risināš'(u)².

Wenn (es) wird
(ein) gutes Leben,
einzeln
wickle ich (sie) ab.

5

Ja būs
slikta dzīvošana,
lai satrūda
kamolā.

Wenn (es) wird
(ein) schlechtes Leben,
mögen (sie) verfaulen
in dem Knäuel.

¹ *tautas* ‚Fremde Sippe, in die man heiraten kann‘ (im Gegensatz zu *laudis* ‚eigene Sippe‘); *tautiets* ‚männliches Mitglied der *tautas*‘, also ‚Freier, Bräutigam, Ehemann‘.

² *-i* ist Rhythmusvokal ohne Bedeutung; (a) und (u) wurden aus metrischen Gründen weggelassen.

³ *labs* ‚gut‘

⁴ *tautiņas* Diminutiv, *-ās* Lokativ (‚wo‘ oder ‚wohin‘)

⁵ Es gab wirklich Liederknäuel aus verschiedenfarbiger Wolle mit Knoten. Sie dienten, dem Rosenkranz vergleichbar, als Gedächtnisstütze.

AG/KH 10.11.1993,

Die Braut spricht:

Gab dem Freier, der mich willig fand,
Meine rechte, nicht die linke Hand,

Meine gute, nicht die schlechte Hand,
Werd es denn ein rechter Ehestand!

Da ich schritt zum Hause neuverwandt,
Meiner Lieder ich ein Knäuel wand:

Wird es nun ein Glücks- und Freudenstand,
Löse eins ums andre meine Hand;

Wird es aber Leid und Wehestand -
Faule hin, was ich zum Knäuel band ...

Sepp Gregor